

Mi újság?

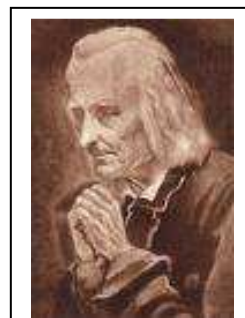
A Magyar Szentek Templomának havi tájékoztató lapja. 2009. szeptember

Kiadja a Magyar Szentek Plébániája. Megjelenik minden hónap első vasárnapján. Ingyenes kiadvány.

Egy új tanév kezdetére

Gondoltam, bevezető oldalra csak gyászkeretbe foglalom a nyár fogalmát, de ez nem lenne túl lelkesítő és előre mutató. Akkor mégis hogyan kezdjünk hozzá egy új tanévnek? A kisdíákok többsége még lelkesedéssel várja az iskolakezdést. Az új tankönyvek, tiszta füzetek, frissen vásárolt taneszközök és a régi barátokkal való találkozás és az újrakezdési lehetőség reménye lelkesíti őket. Na igen, újrakezdés. Idén jobban figyelek az órákon, a dolgozatokra komolyabban készülök, matematikából is legalább négyest akarok kapni... Ilyen és ehhez hasonló **célok** sokak szájából elhangzanak szeptember első napjaiban, és ez így helyes és jó. De talán egy kicsit kevés... Túlzottan iskolai célok. Pedig életünk nagy célja nem az, h az iskolában teljesítsünk. Érett, felnőtt, becsületes emberré válni is szép és bölcs kitűzés megvalósítandó (hosszú távú) célnak. De még ez sem elég hosszú távú! Mert igazi célunk az Örökélet! **Úgy kell élnünk, hogy szentek legyünk** és majd találkozassunk a Mennysországbán is. Az soká van! – mondják a legtöbben és talán igaz is (talán!), de ehhez sok feladatot kell megvalósítani, és ahhoz pedig bizony idő és erőfeszítés is kell. Épp itt az ideje, hogy elkezdjük! Most szeptember elején fogadjuk meg ehhez Vianney Szent János tanácsait, aki a papok évének védőszentje.

„A szentség lényegét nem a nagy tettek alkotják, hanem Isten parancsainak hűséges teljesítése, valamint az állapotbeli kötelességek teljesítése ott, ahová a Jóisten helyezett benneteket.

Egy világban élő ember, ha hűségesen teljesíti kis állapotbeli kötelességeit, kedvesebb lehet Isten előtt, mint a pusztai remeték... Azt hiszitek, hogy a szentek minden erőfeszítés nélkül jutottak el erre az egyszerűsége és szelídsége, hogy mindig le tudtak mondani önmagukról, valahányszor erre alkalom kínálkozott? Ó, nem! ... A szentek csak sok áldozat és erőfeszítés árán lettek szentek. Továbbá azt mondom nektek: ugyanazokat a kegyelmeket kapjuk, mint ők. A keresztség vajon nem ugyanúgy tisztít meg minket is, a bértálas nem ugyanúgy erősít, a szentgyónás nem ugyanúgy feloldoz bűneinktől, az Eucharisztia nem ugyanúgy gyöngíti bűnös hajlamainkat és növeli lelkünkben a kegyelmet? Jézus Krisztus szava pedig nem ugyanúgy vonatkozik miránk is? Vajon nem halljuk mi is minden nap: „Virrasszatok és imádkozzatok”, „Szeressétek testvéreiteket, mint saját magatokat”? Vajon nem ez a tanítás nevelte valamennyi szentet?

Igen, szentek lehetünk, és mindannyiunknak azon kell fáradoznunk, hogy szentek legyünk. A szentek is halandók voltak, mint mi, gyöngék és szenvedélyekkel küzdők, mint mi; mi is ugyanazokat a kegyelmeket kapjuk, ugyanazokhoz a szentségekhez járulhatunk... Ha szentek lehetünk, ugyan miért tagadná meg tőlünk a jó Isten azt a kegyelmet, hogy valóban azok is legyünk? Hiszen ő Atyánk, Üdvözítőnk és barátunk! Ő óhajtja a legjobban, hogy megszabaduljunk az élet bajaitól. El akar halmazni minket minden jóval, miután már ezen a földön is megízleltette velünk a menny végtelen örömeit:

ezt a mennyországot kívánom mindnyájatoknak!”

HÍREK - HIRDETÉSEK - PROGRAMOK

Szeptember 6-án vasárnap
a 9 órai szentmisén lesz
az ünnepélyes **Veni Sancte**.
„Hívjuk, várjuk a Szentlelket!”

Az idén is lesz az iskolákban

hitoktatás.

Ezt az igényt a szülőnek kell jelezni az
osztályfőnöknel.

A hitoktatás szept. 14-én kezdődik.

Ovis hittan október elejétől lesz.

Gondviselő Istenünk! Eléd hoztuk a jövőnk reménységét, hogy mint egykor Jézus a gyermekeket megáldotta, tartsd oltalmazó kezedet ifjúságunk fölé. Áldd meg gyermekeinket, hogy személyes élmény vezesse őket Hozzád, hogy életkorukból következően kedvvel és nagy összeszedettséggel szívják magukba mindazokat az értékeket, melyek üdvösségre segítik őket.

Áldd meg mindazokat, akik ezekért a legkisebbekért áldozzák életüket, idejüket és energiájukat, áldd meg a gondozónőket, óvónőket, valamennyi pedagógust, professzort. Áldd meg mindazon papokat és a mozgalmak vezetőit, akik szemében éppolyan kedvesek a gyermekek, mint neked, Atyánk. Amen.

„ MISEJÁRAT”

Azoknak a testvéreinknek szeretnénk ezzel segíteni, akik szívesen eljönnének a vasárnapi szentmisére, de egészségi állapotuk ezt már nem engedi.

Vasárnaponként 11.00 – 11.20 között megy körbe a kisbusz a kért címekre, hogy **a fél 12-es szentmisére** elhozza a mozgásukban korlátozottakat. A szentmise után mindenkit hazaszállítunk. Az igényt (*név, cím, telefonszám megjelölésével*) a sekrestyében kérjük jelezni.

Tanévnyitó kirándulást szevezünk Dobogókőre

ez év

**szeptember 26-án,
szombaton.**

Gyülekezés **reggel 8-kor** a
Plébánián.

SZENTMISÉK ÉS AZ IRODAI ÜGYELET

	Magyar Szentek Temploma	Kruspér utcai kápolna	Irodai ügyelet
hétfő	17,30	7,00	16,00-17,15
kedd	7,00	17,30	16,00-17,15
szerda	7,00	17,30	-----
csütörtök	17,30	7,00	16,00-17,15
péntek	7,00	17,30	16,00-17,15
szombat	18,30	7,00	-----
vasárnap	9,00 és 11,30	8,00 és 19,00	-----

Mi Újág? - a Magyar Szentek Templomának havi tájékoztató lapja. Kiadja a Magyar Szentek Plébánia. Megjelenik minden hónap első vasárnapján. Ingyenes kiadvány.

Ha a lappal kapcsolatban bármilyen észrevétele van megteheti a 209-22-24-es telefonszámon, vagy a 1507 Bp., Pf.: 70. levélcímen.

E-mail: magyarszentekbp@freemail.hu,
<http://www.piar.hu/magyarszentek>

TEMLOMBÚCSÚ TEMLOMBÚCSÚ

Augusztus 16-án vasárnap a fél tizenkettőkor kezdődő szentmisén ünnepeltük templomunk felszentelésének 13. évfordulóját. 1996. augusztus 17-én szentelte fel az akkori esztergomi érsek, Paskai László bíboros.

A zsúfolásig megtelt templomban **Majnek Antal munkácsi püspök** celebrálta a szentmisét. Jelen volt Gábor és Szabolcs atyán kívül Tamás atya Kanadából és Tibor atya, régi plébánosunk is. A szentmise elején a püspök atya köszöntötte az egybegyűlteket, és megköszönte Gábor atya meghívását, s hogy együtt ünnepelhet és örülhet velünk. Az evangéliumban Jézusnak a zsidókkal folytatott egyik vitájáról volt szó, amelyben az Emberfia magát a mennyből alászállott kenyérnek nevezte. A szentbeszéd kulcsszava is a kenyér volt. Az ember keresi Istent, számára Krisztus testi és lelki táplálék. Bennünk marad. A templom az Istennel való kapcsolatteremtés helyszíne. A templom jel, egy közösség álmodta meg, sokak áldozatos munkájából lett olyan, amilyennek ma látjuk. Vigyázzunk rá. Tekintsük otthonunknak és hozzunk áldozatokat érte! A szentmisén a Tatai Esterházy Énekegyüttes (művészeti vezető: Schmidt Mónika), és az Albinoni Kamarazenekar (művészeti vezető: Zsigmond Balassa) előadásában Menner Bernát F-dúr Missa brevisét hallgathattuk meg.

A szentmisét követően a templomkertben szépen felállított sátorban közös ebéd (pörkölt, sör) várta az ünneplő híveket. Hosszas sorbanállás után mindenkinek jutott. Külön köszönet illeti Antal Dávidot a hatalmas mennyiségű sütemény elkészítéséért. Köszönjük neki is, és minden segítőnek, hogy hozzájárult a közös ebédünkhöz! Később a fiatalok pingpongozással, focizással, játékkal töltötték a délutánt, az idősebbeknek pedig beszélgetésre, sörözésre, borozásra is maradt elég idejük.

A hagyományos papák – papok focimeccs 4 órakor kezdődött. Idén a papok nyertek, elsőprő 10:3-ra (de persze csak azért, mert a papák hagyták őket érvényesülni, hiszen a papok éve van...). De olvassunk most erről riporterünktől, Kósa Gergelytől, akinek köszönjük áldozatos munkáját!

Papok-Papák 10-3 (6-2)

Magyar Szentek Temploma, templomkert, 50 néző.

Papok: Lakatos Antal — Feldhoffer Antal, Zsiga Péter, Androvics Tamás, Paduraru Iulian. Cserék: Jakus Ottó (kapus), Écsy Gábor, Liczkó Szabolcs, Tóth Fülöp. Edző: Écsy Gábor.

Papák: Matolcsi Károly — Vadászi Béla, Tóth Ákos, Bayer Gábor, Rónaszéki Balázs. Cserék: Meskó Örs (kapus), Balázs Csaba. Edző: Matolcsi Károly.

Gólszerzők: Zsiga Péter (7., 26., 50. és 51. perc), Paduraru Iulian (10., 11., 20., 21. és 32. perc) és Tóth Fülöp (60. perc) illetve Bayer Gábor (19. perc), Rónaszéki Balázs (22. perc) és Tóth Ákos (35. perc)

„Megmutatom az ollózós trükkömet is!” — lelkenedett a kis Lacika, majd rögtön neki is fogott a mutatványnak. Nem sikerült teljesen kifogástalanra az akrobatikus lövés, de ahhoz mindenesetre elég

volt, hogy a kapuban kössön ki mögöttem a labda. Ilyen hangulatban vártuk a minden évben sorra kerülő Egyházközségi Örökrangadót mintegy félórával a kezdés előtt.

A statisztika alapján nehéz lett volna megmondani, mi lesz az összecsapás végkimenetele, hiszen teljesen kiegyensúlyozott volt a mérleg, győzelemből, döntetlenből és vereségből is hármat jegyzett mindkét oldal.

Példátlan mértékű volt a hiányzók száma is. A papáknál a gólzsák Sági László nem tudta vállalni a részvételt, mint ahogy a külföldön levő Tolonicsék sem. Bakó László hátfájás miatt kényszerült lelátóra, ami kapusposztot jelentett nagy érvágást. A túloldalon a rendszeresen jól teljesítő Márkus Ákost kellett idén nélkülözni, és a részleges ínszalagszakadásból felépülő Écsy Gábor atya játéka is kérdéses volt.

Meglepetést keltett egy régi ismerős, Androvics Tamás atya felbukkanása, aki a kanadai Montrealból, a Magyarok Nagyasszonya plébániáról érkezett. Korábban évekig nálunk teljesített szolgálatot és ő teremtette meg az első szerdai szentségimádás hagyományát is.

A lelátói hangulat minden eddiginél jobb volt, a papokat fergeteges buzdítás fogadta a mérkőzés kezdetén. Talán ennek is köszönhető, hogy kezdeti édesapai támadások után határozott fölénybe kerültek a fekete mezések. Az Androvics-Zsiga-Paduraru hármas ellen egyszerűen nem volt orvosság. Először Zsiga lőtte ki a bal felsőt egy szép összjáték után, majd Paduraru helyezte jobbról a hosszú alsó sarokba egy Androvics Tamás atyától kapott labdát. Később a moldvai csángó származású újmisési atya minden előkészítés nélkül félpályáról is kilőtte a jobb alsó sarkot, így nem egész tizenkét perc alatt már hárommal vezettek papjaink.

A közönség szimpátiája ekkor kezdett megoszlan, egy részük a papákat buzdította annak reményében, hogy ha a lelátón kiegyenlítődnek a hangerőviszonyok, az édesapák is visszatérhetnek még a meccsbe. Nem is tették hiába, kicsit sikerült oldani a nyomasztó mezőnyfölényt, és Matolcsi is bemutatott már egy-két szép védést.

A 19. percben Bayer Gábor baloldaltól leadott bal felső sarkos lövésével szépített, ekkor már Jakus Ottó védett. Viszont, hogy mégse legyen szoros a meccs, Iulian atya egy egész pályás szóló végén, gyakorlatilag a teljes papa-csapatot kicselezve megszerezte harmadik gólját, így 4-1-re alakult az

állás. Nem sokkal később ő szerezte az ötödiket is, ezúttal Szabi atya labdájával lőtte ki jobbról a hosszú alsót.

A papok annyira beszorították ellenfelüket, hogy szinte már nem is védekeztek. Ezt kihasználva Bayer lopott el egy labdát, majd egy nagyon szép, korszerű kontraakció keretében társaival lenullázta a teljes papi hátsó alakzatot, így a jól helyezkedő Rónaszéki gond nélkül helyezhetett a hálóba. Egy kicsit ettől magukhoz tértek a papák, de pár perc múlva újból a papoké lett az irányítás. Most ők kontráztak és Zsiga Péter volt eredményes, ezzel 6-2 lett félidőre.

Bár nincs eredményjelző a kertben, a csapatokra tekintve az is megmondhatta volna az állást, aki újonnan érkezett. A papoknál már inkább a jövő hét lelkipásztori teendői jelentettek beszédtemát, míg a papák lázasan próbálták kitalálni, hogyan menthetnék meg a találkozót.

De mit ér mindez, ha az ellenfélnek olyan játékosa van, mint Paduraru Iulian? Mindössze két perc kellett neki az újabb gólhoz, ezzel már 7-2. A papák a 35. percben viszont egy nagyon szép akcióból megszerezték harmadik góljukat. Bayer középről passzolta ki jobbra Tóth Ákosnak, aki az alapvonal közeléből rúgta Lakatos lábai között a hálóba a labdát.

Az utolsó tíz percre kifáradtak a papák, amit Zsiga Péter két gyors góllal jelzett. Először félpályáról lőtte ki a bal alsót, majd Tóth Fülöp elcsent labdáját vezette rá a kapura és lőtte be. Ezután Tamás atya percei következtek. Előbb fölé rúgott egy pontosan érkező beívelést, majd fejvel veszélyeztetett. Az 56. percben egy cselsorozattal játszott magát tisztára, de lövését Meskó bravúrral védte. Csoda, hogy Tamás atya rúgott gól nélkül zárta a találkozót.

A mérkőzés végén még egy egyházi találát született, miután Tóth Fülöp, Zsiga és Androvics hárman támadhatták meg az ellenfél kapuját. Tóth Fülöp okosan pattintott a kapufára, ahonnan a hálóba perdült a labda, ezzel 10-3 lett a vége.

A lefújást követően boldog papokat és csalódott apukákat láthatott a publikum, de a jövő évi végeredményt így sem lehet borítékolni. Ahogy a fa alá nézek, látom, Lacikának konkrét elképzelése van arról, hogy lehet majd nyerni, és ezt az egyik apukának már magyarázza is...

Écsy Gábor: Sikerünk kulcsát a csapategységben látom, a játékosok nagyszerűen harcoltak egymásért. A megfiatalított keret jól teljesített a hiányzók távolmaradásának ellenére.

Matolcsi Károly: Ha van egy jó kapusunk, legalább a gólok felét kivédte volna. Sok volt a hiányzó és nem tudtunk eleget készülni együtt.

Kósa Gergely